

16 Слова Неемії сина Ахалія.

1,1 І сталося в місяці Хасеїла двадцятого року і я був у Сусі авіра (замку), 2 і прийшов Ананій один з моїх братів, він і мужі Юди, і я запитав їх про тих, що спаслися, що осталися з полону, і про Єрусалим. 3 І сказали мені: Ті, що осталися з переселення, там в країні в великому злі і в приниженні і стіни Єрусалиму знищені і його брами спалені огнем. 4 І сталося коли я почув ці слова я сів і заплакав, і плакав дні і постив і молився перед небесним Богом 5 і сказав: Ні, Господи Боже небесний, сильний, і великий, і страшний, що бережеш завіт і милосердя тим, що його люблять, і бережуть його заповіді. 6 Хай буде ж твоє ухо чуйне і твої очі відкриті, щоб почути молитву твого раба, якою я молюся перед тобою сьогоднішнього дня і ночі за синів Ізраїля, твоїх рабів, і визнаю гріхи синів Ізраїля, якими ми згрішили проти Тебе. І я і дім мого батька - ми згрішили. 7 Відступленням відступили ми від Тебе і не зберегли заповідей і приписів і суди, які Ти заповів Мойсеєві твому рабові. 8 Згадай же слово, яке Ти заповів Мойсеєві твому рабові, кажучи: Якщо ви зломите завіт, Я вас розсію поміж народи. 9 І якщо повернетесь до Мене і зберігатимете мої заповіді і чинитимете їх, якщо буде розсіяння ваше від краю неба, звідти зберу їх і введу їх до місця, яке Я вибрав, щоб поселити там моє ім'я. 10 І вони раби твої і твій нарід, яких Ти викупив своєю великою силою і своєю сильною рукою. 11 Ні ж, але хай буде твоє ухо чуйне на молитву твого раба і на молитву твоїх рабів, які бажають боятися твого імені, і дай, щоб повело сьогодні твому рабові і дай йому милосердя перед цим чоловіком. І я є підчаший царя.

2,1 І сталося в місяці Нісан двадцятого року Артасаста царя і вино було переді мною, і я взяв вино і дав цареві, і не було іншого перед ним. 2 І мені сказав цар: Чому твоє лице негарне і не пильнуєшся, чи не є це хіба злоба серця? І я дуже злякався. 3 І я сказав цареві: Царю живи на віки. Чому не буде моє лице поганим, коли місто, дім гробниць моїх батьків, спустошене і його брами спалені огнем? 4 І сказав мені цар: Про що це ти просиш? І я помолився до небесного Бога 5 і сказав цареві: Якщо в царя добро, і якщо добрим є твій раб перед тобою, щоб його післати до Юди, до міста гробівниць моїх батьків, і я його відбудую. 6 І сказав мені цар і наложниця, що сиділа близько нього: На як довго буде твоя подорож і коли повернешся? І добрим видалося перед царем, і він післав мене, і я дав йому час. 7 І я сказав цареві: Якщо перед царем добре, хай дасть мені листи до епархів, що на другому боці ріки, щоб мене провели, аж доки не прийду до Юди, 8 і листа до Асафа сторожа городу, який є царським, щоб дав мені дерево, щоб закрити брами, і на мури міста і на дім, до якого я ввійду до нього. І дав мені цар, бо божа рука добра. 9 І я прийшов до епархів на другому боці ріки і дав їм листи царя, і цар післав зі мною воевод сили і коней. 10 І послухав Санаваллат аронієць і Товія раб аммонієць і поганим їм видалося, що приходить чоловік шукати добра для синів Ізраїля. 11 І я прийшов до Єрусалиму і я там був три дні. 12 І встав я вночі і кілька мужів зі мною. І я не сповістив людині, що Бог дає в моє серце чинити з Ізраїлем, і скота не було зі мною, хіба лиш скот, на який я сідаю на нього. 13 І я вийшов через браму долини і до устя джерела фігів і до брами гною і був я побитий через мур Єрусалиму, бо він знищений і його брами спалені огнем. 14 І я прийшов до брами

Аін і до купелі царя, і не було місця для скотини, що піді мною, щоб перейти. 15 І я вийшов на мур потоку вночі і я був побитий через мур. І я прийшов до брами рівнини і повернувся. 16 І сторожі не знали чому я пішов і що я роблю, і юдеям і священникам і визначним і вождям і осталим, що чинили діла, аж до того часу я не сповістив. 17 І я сказав їм: Ви бачите зло, в якому ми є в ньому, як Єрусалим спустошений і його брами передані огневі. Ходіть і збудуємо мур Єрусалиму, і не будемо більше на погорду. І сповістив я їм добру божу руку, яка є на мені, і слова царя, які він мені сказав, і я сказав: Встаньмо і збудуймо. І скріпилися їхні руки на добро. 19 І почув Санаваллат аронієць і Товія раб аммонієць і Гирсам аравієць і висміяли нас і прийшли до нас і сказали: Що це за слово, яке ви чините, чи ви не повстаєте проти царя? 20 І я повернув їм слово і я їм сказав: Бог небесний, Цей нам помагає, і ми, його раби, чисті, і будуватимемо. І вам немає часті і справедливості і пам'яті в Єрусалимі.

3,1 І встав Елісуб великий священник і його брати священники і збудували овечу браму. Вони її посвятили і поставили її двері і аж до сотої башти посвятили, аж до башти Ананеїла, 2 і (будували) при руках синів мужів Єрихону і при руках синів Закхура сина Амарія. 3 І рибну браму збудували сини Асана. Вони покрили її і поставили її двері і її замки і її засуви. 4 І при їхній руці зайняв місце з Рамота сина Урія, сина Акоса. І при їхній руці зайняв місце Мосоллам син Варахія, син Масезевила. І при їхній руці місце зайняв Садок син Ваана. 5 І при їхній руці зайняли місце текоїни. І визначні не приклали їхньої шиї до їхньої роботи. 6 І браму Ісани скріпили Йоїда син Фасека і Месулам син Васодія. Вони її покрили і поставили її двері і її замки і її засуви. І при їхній руці скріплював Малтія Гаваоній і Еварон Миронотіт мужі Гаваона і Масфи, аж до престолу володаря, що на другому боці ріки. І при них будував Озіл син Арахія з ковалів. 8 І при їхній руці скріпив (мур) Ананія син Рокеїма, і забудували Єрусалим аж до стіни рівнини. 9 І при їхній руці скріплював Рафая син Ура, володар половини околиці Єрусалиму. 10 І при їх руці скріпив Єдая син Еромафа і напроти свого дому. І при його руці скріплював Аттус син Асванія. 11 І наступний скріплював Мелхія син Ірама і Асуб син Фаатмоава і аж до вежі печей. 12 І при його руці скріплював Саллум син Аллоїса володар половини околиці Єрусалиму, він і його дочки. 13 Браму долини скріпили Анун і ті, що живуть в Зано. Вони її збудували і поставили її двері і її замки і її засуви і тисячу ліктів стіни аж до брами гною. 14 І браму гною скріпив Мелхія син Рихава володар околиці Витаххарм, він і його сини, і вони її покрили і поставили її двері і її замки і її засуви. А браму джерела скріплював Саломон син Холези, володар часті Масфи. Він її збудував і її покрив і поставив її брами і її засуви. 15 І мур купелі шкур при пасовиську царя і аж до сходів, що йдуть від міста Давида. 16 За ним скріпив Неемія син Азавуха володар половини околиці Витсура аж до печері гробу Давида і аж до викопаної купелі і аж до дому сильних. 17 За ним скріпили Левіти, Раум син Ванія. При його руці скріпив (мур) Асавія володар половини околиці Кеїли в своїй околиці. 18 Після нього скріпили їхні брати Веней син Інадада, володар половини околиці Кеїли. 19 І при його руці скріпив Азур син Ісуса володар Масфи, одну часть вежі підйому, що доходить до кута. 20 І після нього скріпив Варух син Завуя другу часть від кута аж до дверей Вителісува великого священника. 21 Після нього скріпив Мерамот син Урії, сина Акоса, другу часть від дверей Вителісува аж до кінця Вителісува. 22 І після нього скріпили

священики мужі Аххехара. 23 І після нього скріпив Веніямин і Асув напроти їхнього дому. І після нього скріпив Азарія син Маасія, сина Ананія, при своїй хаті. 24 Після нього скріпив Ваній син Інадада другу часть від Витазарія аж до кута і аж до кута 25 Фалала сина Евзая напроти кута, і (де є) висока вежа, що виходила з дому царя, що в дворі сторожі. І після нього Фадая син Фороса. 26 І натініми мешкали в Офалі аж до городу брами води на сході, і (там є) вежа що виходила. 27 Після нього скріпили Текоїни іншу часть напроти великої вежі, що виходила і аж до стіни Офли. 28 Вище кінської брами скріпили священики, (кожний) чоловік напроти свого дому. 29 Після нього скріпив Саддук син Еммира напроти свого дому. І після нього скріпив Самая син Сенехія сторож східньої брами. 30 Після нього скріпив Ананія син Селемія і Аном шостий син Селефа, другу часть. Після нього скріпив Месулам син Варахії напроти його скарбниці. 31 Після нього скріпив Мелхія син Саферія аж до Витаннатініма і торгівці дрібного товару напроти брами Мафекада і аж до підйому кута. 32 І між (тим і) овечою брамою скріпили ковалі і торгівці дрібного товару. 33 І сталося, коли почув Санаваллат, що ми будемо мур, і злим було перед ним, і він дуже розгнівався і висміяв юдеїв. 34 І сказав перед своїми братами: Це сила соморів, бо ці юдеї будують своє місто, ось вони приносять жертви, ось чи зможуть і сьогодні оздоровити каміння, після того як порохом стала спалена земля? 35 І Товія амманіт прийшов до нього, і сказали до себе: Чи приносять жертву, чи їдять на їхньому місці? Чи не піде лисиця і не знищить мур їхнього каміння? 36 Почуй, Боже наш, бо ми стали посміховиськом, і відверни їхню погорду на їхню голову і видай їх на посміховище в землі полону 37 і не покрий беззаконня.

4,1 І сталося, як почув Санаваллат і Товія і арави і амманіти, що піднялася висота стін Єрусалиму, бо розбиті часті почали заповнюватися і їм видалося дуже поганим. 2 І всі зібралися разом, щоб піти стати до бою проти Єрусалиму. 3 І ми помолилися до нашого Бога і поставили на них сторожу вдень і вночі з перед їхнього лиця. 4 І Юда сказав: Розбита сила ворогів, і землі багато, і ми не зможемо будувати стіну. 5 І ті, що кривдили нас, сказали: Не визнають і не побачать доки не прийдемо посеред них і вибємо їх і спалимо працю. 6 І сталося, як прийшли юдеї, що живуть близько них, і вони нам сказали: Ідуть з усіх місць проти нас! 7 І я поставив в найнижчих місцях за мурами, в захоронених місцях, і я поставив нарід за родами з їхніми мечами, їхніми списами і їхніми луками. 8 І я побачив і встав і сказав до визначних і до вождів і до осталих з народу: Не бійтеся їхнього лиця. Згадайте велике і страшне нашого Бога і станьте до бою за ваших братів, ваших синів і ваших дочок, і ваших жінок і ваші доми. 9 І сталося, коли наші вороги почули, що відоме стало нам, і що Бог знищив їхню раду, і що всі ми повернулися до мура, (кожний) чоловік до свого діла. 10 І сталося, що від того дня половина вигнаних робили діло, і половина їх сторожила, і списи і щити і луки і броня і володарі за всім домом Юди, 11 за тими, що будували мур. І ті, що несли тягарі (були) в зброї. Однією рукою він творив своє діло, і однією держав списа. 12 І ті, що будували, (кожний) чоловік (має) свій меч підперезаний на його бедрах і будують, і той, що трубить в ріг близько себе. 13 І я сказав до визначних і до володарів і до осталих з народу: Діло широке і велике, і ми розсіпані по мурі далеко чоловік від свого брата. 14 В місці, де лиш почуєте голос рогу, туди зберетесь до нас, і наш Бог воюватиме за нас. 15 І ми, що чинимо діло, і половина

їх держать списи від сходу ранньої зірки аж до виходу зірок. 16 І в тому часі я сказав до народу: Кожний з своїми слугами перебувайте посеред Єрусалиму, і хай у вас буде вночі сторож і в день діло. 17 І був я і мужі сторожі за мною, і не було з нас такого чоловіка, що скидав свою одіж.

5,1 І був великий крик народу і їхніх жінок на їхніх братів Юдеїв. 2 І були деякі, що говорили: Ми численні нашими синами і нашими дочками. І візьмемо зерно і їстимемо і житимемо. 3 І є деякі що кажуть: Ми закладаємо наші поля і наші виноградники і наші дома. І візьмемо зерно і їстимемо. 4 І є деякі, що кажуть: Ми позичили срібло на дань царя, наші поля і наші виноградники і наші дома. 5 І тепер наше тіло як тіло наших братів, наші сини як їхні сини. І ось ми віддаємо наших синів і наших дочок в рабство, і (деякі) з наших дочок є рабині, і немає сили в наших руках, і наші поля і наші виноградники знатних. 6 І я дуже засмутився, як я почув їхній крик і ці слова. 7 І моє серце в мені вчинило раду, і я воював проти знатних і володарів і я їм сказав: Чи вимагатиме чоловік від свого брата те, що ви вимагаєте? І я зробив велике зібрання проти них 8 і я їм сказав: Ми викупили наших братів юдеїв проданих народам за нашою доброю волею, і ви продаєте ваших братів і будуть вам піддані? І вони замовкли і не знайшли слова. 9 І я сказав: Не добре слово, яке ви чините. Не так ходитимете в страсі вашого Бога через погорду народів, наших ворогів. 10 І я і мої брати і мої знайомі позичили їм срібло і збіжжя. Покиньмо ж цю обману. 11 Поверніть же їм сьогодні їхні поля, і їхні виноградники, і їхні оливкові сади і їхні дома. І за срібло винесіть їм збіжжя і вино і олію. 12 І вони сказали: Віддамо і не жадатимемо від них. Так зробимо, як ти кажеш. І я покликав священників і закликав їх чинити за цим словом. 13 І струсив я свою одіж і я сказав: Так кожного чоловіка, який не виконає цього слова, Бог стрясе від його дому і від його труду, і буде так витрушений і порожний. І весь збір сказав: Амінь, і похвалили Господа. І нарід зробив це слово. 14 Від дня, в якому мені заповіджено бути їхнім володарем в землі Юди, від двадцятого року і аж до тридцять другого року Артасаста, дванадцять літ, я і мої брати в них насильно забраного не їли. 15 І (це) попередні насильства, якими перед моїм (приходом) гнобили їх, і взяли в них за хліби і за вино останній гріш, сорок дідрахм, і їхні покидьки панують над народом. І я не вчинив так задля лиця божого страху. 16 І в ділі муру цих я не силував, поля не вкупив. І всі там зібрані на діло. 17 І при моєму столі сто п'ятдесят чоловік юдеїв, і ті, що приходили до нас від народів, що довкруги нас. 18 І на кожний день було одне теля, і було в мене шість добірних овець і козел і на десять днів для всіх багато вина. І з цим я не вимагав хлібів силою, бо (була) тяжка служба на цьому народі. 19 Згадай мене, Боже, на добро за все, що я зробив цьому народові.

6,1 І сталося як почув Санаваллат і Товія і Гисам аравієць і остали з наших ворогів, що я збудував стіну, і не осталося в них духа. До того часу дверей я не поклав в брамах. 2 І післав Санаваллат і Гисам до мене, кажучи: Ходи і зберемося разом в селах на рівнині Оно. І вони гадали вчинити мені зло. 3 І я післав до них послів, кажучи: Я чиню велике діло і не зможу прийти, щоб часом діло не стало. Як лиш його скінчу, прийду до вас. 4 І післали до мене подібне слово до цього, і я їм післав за цим. 5 І післав до мене Санаваллат свого раба і відкритого листа в його руці. 6 І було в ньому написано: Між народами пішла чутка, що ти і юдеї задумуєте відступити, через це ти будеш мур, і ти станеш для них царем. 7 І для цього ти

собі поставив пророків, щоб ти сів в Єрусалимі за царя в Юди. І тепер сповіщені будуть цареві ці слова. І тепер ходи, порадимося про це. 8 І я післав до нього, кажучи: Не сталося за цими словами, які ти говориш, бо від твого серця ти ними брешеш. 9 Бо всі нас страшать, кажучи: Ослабнуть їхні руки від цього діла, і не буде зробленим. І тепер я скріпив мої руки. 10 І я ввійшов до дому Семеня сина Далая, сина Меитавила, і він замкнений, і він сказав: Зберімся до божого дому посеред нього і замкнемо його двері, бо вночі приходять тебе вбити. 11 І я сказав: Хто чоловік, такий як я, що втече? Або, хто такий чоловік, який ввійде до дому і житиме? 12 І я зрозумів і ось Бог його не післав, бо пророцтво (це) слово проти мене, і Товія і Санаваллат найняли 13 проти мене юрбу, щоб я злякався і вчинив так і згрішив і став я для них поганим іменем, щоб вони пригнітили мене. 14 Згадай Боже, Товії і Санаваллатові за цими його ділами, і пророкові Ноадії і осталим з пророків, які мене страшили. 15 І завершено мур двадцять п'ятого дня місяця Елула по п'ятдесят двох днях. 16 І сталося коли всі наші вороги почули, і злякалися всі народи, що довкруги нас, і дуже напав страх в їхніх очах, і пізнали, що від Бога нашого приведено це діло до завершення. 17 І в тих днях від багатьох видатних з Юди пішли письма до Товії, і від Товії прийшло до них, 18 бо багато в Юди були під клятвою йому, бо він був зятем Сехенії сина Ірая, і його син Йонатан взяв дочку Месулама сина Варахія за жінку. 19 І говорили до мене його слова і мої слова відносили йому, і Товія післав письма, щоб мене настрашити.

7,1 І сталося коли збудований був мур, і я поставив двері, і почислено дверників і співаків і Левітів. 2 І я заповів Ананії моєму братові і Ананії володареві дому в Єрусалимі, бо він праведний чоловік і такий, що боявся Бога, більше від багатьох, 3 і я їм сказав: Не відкривуться брами Єрусалиму аж доки не зійде сонце, і ще як вони чувають, хай двері будуть замкнені і засунені. І я поставив сторож з тих, що жили в Єрусалимі, (кожного) чоловіка на свою сторож і чоловіка напроти свого дому. 4 І місто широке і велике, і в ньому мало народу, і не було збудованих хатів. 5 І Бог вклав в моє серце і я зібрав вельмож і володарів і наряд на зібрання. І я знайшов книгу збору, тих, які прийшли першими, і я знайшов записане в ній: 6 І це сини країни, які прийшли з полону переселення, яких відселив Навуходонозор вавилонський цар і які повернулися до Єрусалиму і до Юди (кожний) чоловік до свого міста 7 з Зоровавелем й Ісусом і Неемієм, Азарієм, Даемієм, Реелмою, Наеманом, Мардохеєм, Валсаном, Маасфаратом, Ездрую, Вагуєм, Наумом, Вааном, Масфаром. Мужі народу Ізраїля: 8 Сини Фороса - дві тисячі сто сімдесят два. 9 Сини Сафатія - триста сімдесят два. 10 Сини Іра - шістьсот п'ятдесят два. 11 Сини Фаатмоава з синами Ісуса і Йоава - дві тисячі вісімсот вісімнадцять. 12 Сини Елама - тисяча двісті п'ятдесят чотири. 13 Сини Заттуя - вісімсот сорок п'ять. 14 Сини Закхуя - сімсот шістьдесят. 15 Сини Вануя - шістьсот сорок вісім. 16 Сини Вивея - шістьсот двадцять вісім. 17 Сини Асгада - дві тисячі триста двадцять два. 18 Сини Адонікама - шістьсот шістьдесят сім. 19 Сини Вагуя - дві тисячі шістьдесят сім. 20 Сини Ідіна - шістьсот п'ятдесят чотири. 21 Сини Атира (сина) Езекії - дев'яност вісім. 22 Сини Ісамія - триста двадцять вісім. 23 Сини Васія - триста двадцять чотири. 24 Сини Аріфа - сто дванадцять. Сини Асена - двісті двадцять три. 25 Сини Гаваона - дев'яност п'ять. 26 Сини Вифлеєма - сто двадцять три. Сини Нетофа - п'ятдесят шість. 27 Сини Анатота - сто двадцять вісім. 28 Мужі Вита - сорок два. 29 Мужі Каріятіяріма, Кафіра і Вирота - сімсот

сорок три. 30 Мужі Арами і Гаваа - шістьсот двадцять один. 31 Мужі Махемаса - сто двадцять два. 32 Мужі Витиля і Ая - сто двадцять три. 33 Мужі Навіяра - п'ятдесят два. Сини Магевоса - сто п'ятдесят шість. 34 Мужі Іламаара - тисяча двісті п'ятдесят чотири. 35 Сини Ірама - триста двадцять. 36 Сини Єріхона - триста сорок п'ять. 37 Сини Лода, Адід і Оно - сімсот двадцять один. 38 Сини Санана - три тисячі дев'ятсот тридцять. 39 Священики: Сини Йодая в домі Ісуса - дев'ятьсот сімдесят три. 40 Сини Еммира - тисяча п'ятдесят два. 41 Сини Фасеура - тисяча двісті сорок сім. 42 Сини Ірама - тисяча сімнадцять. 43 Левіти: Сини Ісуса (сина) Кадміїла з синами Удуа - сімдесят чотири. 44 Співаки: сини Асафа - сто сорок вісім. 45 Дверники: Сини Селлумма, сини Атира, сини Телмона, сини Акува, сини Атїта, сини Савія - сто тридцять вісім. 46 Натїни: Сини Сїая, сини Асїфа, сини Тавваота, 47 сини Кїраса, сини Сїая сини Фадона, 48 сини Лавана, сини Ангава, сини Акуда, сини Ути, сини Китара, сини Агава, сини Селмея, 49 сини Анана, сини Садила, сини Гаара, 50 сини Раая, сини Расона, сини Некода, 51 сини Гїзама, сини Озїя, сини Фесїя, 52 сини Висїя, сини Меїнома, сини Нефосасїма, 53 сини Ваквука, сини Ахїфа, сини Арура, 54 сини Васалота, сини Меїда, сини Адасана, 54 сини Варкуса, сини Сїсарата, сини Тима, 56 сини Нїсїя, сини Атїфа. 57 Сини рабів Соломона: Сини Сутея, сини Сафарата, сини Ферїда, 58 сини Єалия, сини Доркона, сини Гаддила, 59 сини Сафатїя, сини Еттила, сини Фахарата, сини Саваїма, сини Іміма. 60 Всї натїни і сини рабів Соломона - триста дев'ятдесят два. 61 І ці прийшли з Телмелеха, Телариса, Харув, Ірон, Єммир і не змогли сповїстити своїх батьківських домів і їхнє насїння чи є воно з Ізраїля: 62 Сини Далая, сини Вуа, сини Товїя, сини Некода - шістьсот сорок два. 63 І з священиків: сини Евїя, сини Аккоса, сини Верзеллія, бо взяли жїнки з дочок Верзеллія Галаадита і їх названо їхнім іменем. 64 Цї шукали писання свого спілкування, і не знайдено, і були відлучені від священства, 65 і сказав Атерсата їм, щоб не їли з святого святих, доки не встане просвічений священник. 66 І весь збір як один був - сорок двї тисячі триста шістьдесят, 67 опрїч їхніх рабів і їхніх рабїнь, яких (було) сім тисяч триста тридцять сім. І співаків і співачок (було) двїсті сорок п'ять. 68 Коней - сімсот тридцять шість, мулів - двїсті сорок п'ять, 69 верблюдів - чотирїста тридцять п'ять, ослів - шість тисяч сімсот двадцять. 70 І від частї володарів батьківщин дали на діло Атерсатовї, до скарбницї дали тисячу золотих, п'ятдесят чаш і тридцять єрейських риз. 71 І (дехто) з володарів батьківщин дали до скарбницї на діла двадцять тисяч золотих і двї тисячі двїсті мнас срібла, 72 і осталї з народу дали двадцять тисяч золотих і двї тисячі двїсті мнас срібла і шістьдесят сім священничих одежей. 73 І священики і левїти і дверники і співаки і ті, що з народу і натїни і весь Ізраїль осїли в їхніх мїстах. 73 І прийшов сьомий мїсяць і сини Ізраїля в їхніх мїстах.

8,1 І зібрався весь нарїд до одного чоловіка на площу перед брамою води. І сказали Ездрі писаревї принести книгу закону Мойсея, який Господь заповїв Ізраїлевї. 2 І Ездра священник принїс закон перед збір чоловіків і жїнок, і кожного, що мїг слухати, в першому днї сьомого мїсяця. 3 І прочитав з нього від години свїтїння сонця аж до полудня перед мужами і жїнками, і вони сприймали, і уха кожного з народу до книги закону. 4 І Ездра писар став на деревяну сходинку, і стали близько нього Маттатїя і Самая і Ананїя і Урїя і Елкія і Маасая по його правїцї, і по лївицї Фадая і Мисаїл і Мелхїя і Осам і Асавдама і Захарїя і Мосулам.

5 І Ездра відкрив книгу перед всім народом, бо він був над народом, і сталося коли її відкрив, весь нарід встав. 6 І Ездра поблагословив великого Господа Бога, і весь нарід відповів і сказав: Амінь, підносячи свої руки, і схилилися і поклонилися Господеві на лице до землі. 7 Й Ісус і Ваная і Саравія слухали, Акув, Савватій, Калліт, Азарія, Йозавад, Ананій, Фалія і левіти навчали нарід в законі, і нарід стояв. 8 І прочитали в книзі божого закону, і навчав Ездра і повчав в пізнанні Господа, і нарід розумів (закон) коли читали. 9 І промовив Неемія і Ездра священник і писар і Левіти, що повчали нарід, і сказали всьому народові: Це день святий Господеві Богові нашому, не плачте, ані не ридайте. Бо весь нарід плакав, як почули слова закону. 10 І він сказав їм: Підіть зїжте жир і пийте солодке і пішліть часті тим, що не мають, бо це святий день нашому Господеві. І не підупадайте, бо є сила в нас. 11 І левіти приводили весь нарід до мовчання, кажучи: Мовчіть, бо це святий день, і не підупадайте. 12 І весь нарід відійшов їсти і пити і посилати часті і робити велику радість, бо зрозуміли слова, які пояснили їм. 13 І в другому дні зібралися володарі батьківщин з усім народом, священники і левіти до Ездри писаря, щоб зважати на всі слова закону. 14 І знайшли записане в законі, який заповів Господь Мойсееві, щоб сини Ізраїля жили в шатрах в празник в сьомому місяці, 15 і щоб дали знак трубами в усіх своїх містах і в Єрусалимі. І сказав Ездра: Вийдіть на гору і принесіть оливкове галуззя і галуззя дерев кипарису і мурсинове галуззя і пальмове галуззя і галуззя густого дерева, щоб зробити шатра за записаним. 16 І нарід вийшов і принесли і зробили собі шатра (кожний) чоловік на своїй покрівлі і в своїх дворах і в дворах божого дому і на площах міста і аж до дому Ефраїма. 17 І зробили весь збір ті, що повернулися з полону, шатра і сіли в шатрах. Бо не вчинили так сини Ізраїля від днів Ісуса сина Навина аж до того дня. І була велика радість. 18 І він прочитував з книги божого закону з дня на день від першого дня аж до останнього дня. І зробили празник сім днів і осьмого дня зібрання за судом.

9,1 І в двадцять четвертому дні цього місяця зібралися сини Ізраїля в пості і в мішках, і з землею на своїй голові. 2 І сини Ізраїля відлучилися від всякого чужого сина і стали і визнали свої гріхи і гріхи їхніх батьків. 3 І стали на свому місці і прочитали з книги закону свого Господа Бога і визнавалися Господеві і поклялися їхньому Господеві Богові. 4 І на ступні стали з левітів Ісус і сини Кадміїла, Сехенія син Саравія, сини Хананія і закричали великим голосом до їхнього Господа Бога. 5 І сказали левіти Ісус і Кадміїл: Встаньте, благословіть нашого Господа Бога від віку і на віки, і хай благословлять імя твоєї слави і хай підносять над всяке благословення і хвалу. 6 І сказав Ездра: Ти сам один Господь. Ти створив небо і небо небес і все їх стояння, землю і все, що є в ній, моря і все, що в них, і Ти все оживляєш, і небесні війська Тобі поклоняються. 7 Ти Господь Бог. Ти вибрав Авраама і вивів його з країни Халдеїв і поклав йому імя Авраам. 8 І знайшов його серце вірним перед Тобою і заповів з ним завіт, щоб дати йому землю хананеїв і хеттеїв і аморреїв і ферезеїв і євусеїв і гергесеїв і його насінню. І Ти виконав твої слова, бо Ти праведний. 9 І Ти побачив приниження наших батьків в Єгипті і їхній крик Ти почув при червоному морі. 10 І Ти дав знаки в Єгипті на Фараонові і на усіх його рабах і на всьому народі його землі, бо Ти пізнав, що повелися принизливо з ними, і Ти зробив собі імя до цього дня. 11 І Ти розділив море перед ними, і пройшли посеред моря по суші, і тих, що гналися за ними, Ти скинув в глибину наче камінь в великій воді. 12 І стовпом хмари Ти провадив їх

вдень і стовпом огня вночі, щоб освітлювати їм дорогу, якою підуть нею. 13 І Ти зійшов на гору Синай і Ти заговорив до них з неба і Ти дав їм праведні суди і праведні закони, приписи і добрі заповіді. 14 І Ти їм об'явив твою святую суботу, Ти їм заповів заповіді і приписи і закон рукою Мойсея твого раба. 15 І Ти дав їм хліб з неба їм до сита і Ти видав їм воду з каменя в їхній спразі. І Ти сказав їм ввійти унаслідити землю, над якою Ти простягнув твою руку, щоб їм дати. 16 І вони і наші батьки згорділи і твердою вчинили свою шию і не послухалися твоїх заповідей. 17 І відмовилися послухатися і не згадали твоїх чудес, які Ти зробив з ними, і твердою зробили свою шию і дали початок, щоб повернутися до свого рабства в Єгипті. І Ти Бог, що відпускаєш гріхи, милосердний і милостивий, довготерпеливий і многомилосердний і Ти їх не оставив. 18 І ще зробили собі вилите теля і сказали: Це боги, які вивели нас з Єгипту. І зробили великі розгнівання. 19 І Ти в твоїм великім милосерді не оставив їх в пустині. Не забрав від них стовп хмари в дні, щоб водити їх в дорозі, і стовп вогню вночі, щоб освічувати їм дорогу, якою підуть по ній. 20 І твій добрий Дух дав Ти, щоб навчати їх, і твою манну Ти не задержав від їхніх уст і Ти їм дав воду в їхній спразі. 21 І сорок літ Ти їх прогодував в пустині, не забракло їм нічого. Одіж їхня не постарілася, і їхня обува не роздерлася. 22 І Ти їм дав царства і народи і Ти їм розділив, і вони унаслідили землю Сіона царя Есевона і землю Ога царя Васана. 23 І помножив Ти їхніх синів, як небесні звізди, і Ти їх вів до землі, про яку Ти сказав їхнім батькам, і вони унаслідили її. 24 І Ти вигубив перед ними тих, що жили на хананейській землі і Ти дав їм в їхні руки і їхніх царів і народи землі, щоб зробити їм, як завгодно перед ними. 25 І взяли високі міста і унаслідили дома повні всього добра, висічені стави, виноградники і оливкові сади і всяке їстівне дерево, дуже багато. І зіли і наповнилися і погрубли і зажили в твоїм великім добрі. 26 І змінилися і відступили від Тебе і покинули твій закон за своїм тілом і забили твоїх пророків, які свідчили між ними, щоб повернути їх до Тебе, і зробили великі розгнівання. 27 І Ти їм дав в руку тих, що їх гнітили, і їх засмутили. І в часі їхнього смуту вони закричали до Тебе і Ти почув з твого неба і в твоїм великім милосерді Ти дав їм спасителів і спас їх з руки тих, що їх гнобили. 28 І як спочили, повернулися, щоб чинити погане перед Тобою. І Ти їм оставив в руках їхніх ворогів, і вони панували над ними. І знову вони закричали до Тебе, і Ти вислухав з неба і спас їх в твоєму великім милосерді. 29 І Ти їм засвідчив, щоб повернути їх до твого закону, і не послухались, але згрішили в твоїх заповідях і в судах, в яких, як їх вчинить чоловік, житиме в них. І дали плечі, щоб не послухатися, і твердою вчинили свою шию і не послухалися. 30 І Ти їм терпів багато літ і засвідчив їм в твоїм дусі рукою твоїх пророків. І вони не послухали, і Ти їм дав в руку народів землі. 31 І Ти в твоїм великім милосерді не зробив їм кінця і не оставив їх, бо Ти є сильний і милосердний і милостивий. 32 І тепер, Боже наш, сильний, великий, кріпкий і страшний, що зберігаєш завіт і твоє милосердя, хай не малим вважається перед Тобою весь труд, який знайшов нас і наших царів і наших володарів і наших священиків і наших пророків і наших батьків і на увесь твій нарід від днів царів Ассура і аж до цього дня. 33 І Ти праведний в усьому, що найшло на нас, бо Ти вчинив правду, і ми згрішили 34 і наші царі і наші володарі і наші священики і наші батьки не виконали твого закону і не прислухалися до твоїх заповідей і твоїх свідчень, якими Ти їм засвідчив. 35 І вони в твоїм царстві і в твоїй великій доброті, яку Ти їм дав, і в широкій і жирній землі, яку Ти дав перед

ними, не послужили Тобі і не відвернулися від своїх поганих діл. 36 Ось ми сьогодні є рабами, і земля, яку Ти дав нашим батькам, щоб їсти її плід, 37 царям, яких Ти дав над нами за наші гріхи, і щоб панували над нашими тілами і над нашим скотом як їм до вподоби, і ми є в великому смутку. 10,1 І в усьому цьому ми покладаємо віру і пишемо, і запечатують всі наші володарі, наші левіти, наші священники.

2 І над тими, що запечатували, Неемія син Ахалія і Седекія 3 син Сарая і Азарія і Єремія, 4 Фасур, Амарія, Мелхія, 5 Аттус, Севаній, Малух, 6 Ірам, Мерамот, Авдія, 7 Данііл, Ганнатон, Варух, 8 Месулам, Авія, Міямін, 9 Маазія, Велгай, Самая, це священники. 10 І левіти Ісус син Азанія, Ваная з синів Інадада, Кадміл 11 і його брати, Саванія, Одуя, Калітан, Фелея, Анан, 12 Міха, Роов, Есевія, 13 Закхор, Саравія, Севанія, 14 Одуя, сини Вануная. 15 Володарі народу Форос, Фаатмоав, Ілам, Заттуя, сини 16 Ванія, Азгад, Вивай, 17 Аданія, Вагой, Ідін, 18 Атир, Езекія, Азур, 19 Одуя, Ісам, Висій, 20 Аріф, Анатот, Новай, 21 Магафис, Месулам, Ізір, 22 Месозевил, Садук, Єддуа, 23 Фалтія, Анан, Аная, 24 Осія, Ананія, Асус, 25 Алоїс, Фалаї, Совик, 26 Раум, Есавана, Маасая 27 і Ая, Енан, Інан, 28 Малух, Реум, Ваана. 29 І остали народу, священники, левіти, дверники, співаки, натіни і кожний з народу землі приходить до божого закону, їхні жінки, їхні сини, їхні дочки, кожний, що знає і розуміє, 30 скріпилися над своїми братами, і заклинали їх і ввійшли в заклинання і в клятву, щоб ходити в божому законі, який даний рукою Мойсея божого раба, щоб зберігати і чинити всі заповіді нашого Господа і його суди 31 і не давати наших дочок народам землі, і їхніх дочок не візьмемо для наших синів. 32 І народи землі, що приносять на продаж і на всяке діло, щоб продавати в день суботи, не купуватимемо в них в суботу і в святий день. І оставимо сьомий рік і діло всякої руки. 33 І поставимо над собою заповіді, щоб дати нам третину дідрахми на рік на служіння дому нашого Бога 34 на хліби лиця і повсякденну жертву і на повсякденне цілопалення в суботи, новомісяці на празники і на святе, і за гріхи, щоб надолужити за Ізраїль, і на діла дому нашого Бога. 35 І ми жереби кинули на жереб деревоношення, священники і левіти і нарід, щоб вносити до дому нашого Бога до дому наших батьків з пори до пори з року до року, щоб спалювати на жертівнику нашого Господа Бога, так як записано в законі, 36 і приносити первоплоди нашої землі і первоплоди овочів з кожного дерева з року до року до господнього дому 37 і первородних з наших синів і з нашої скотини, так як написано в законі, і з первородних наших волів і наших стад, щоб принести до дому нашого Бога священникам, що служать в домі нашого Бога. 38 І первоплоди нашого збіжжя і плід всякого дерева, вина й олії принесемо священникам до скарбниці божого дому, і десятини нашої землі для левітів. І вони - левіти одержують десятину в усіх містах нашого служіння, 39 і священник син Аарона буде з левітом в десятині левіта, і левіти принесуть десятину з десятини з дому нашого Бога до скарбниці до божого дому. 40 Бо сини Ізраїля і сини Левія принесуть до скарбів первоплоди збіжжя і вина і олії, і там святий посуд і ті священники, що служать і дверники і співаки. І не оставимо дім нашого Бога.

11,1 І володарі народу осіли в Єрусалимі, і остали з народу вкинули жереб, щоб взяти одного з десяти, щоб осісти в Єрусалимі в святому місті і в (інших) містах дев'ять частей. 2 І нарід поблагословив всіх мужів, що добровільно осіли в Єрусалимі. 3 І це володарі країни, які осіли в Єрусалимі і в містах Юди, осіли

(кожний) чоловік у своєму наслідді в своїх містах, з Ізраїля: священники і Левіти і натінеї і сини рабів Соломона. 4 І в Єрусалимі осіли з синів Юди і з синів Веніямина. З синів Юди: Атая син Озая, син Захарії, син Амарії, син Сафатія, син Малелеїла, і (дехто) з синів Фареса. 5 І Маасія син Варуха, син Халаза, син Озії, син Адая, син Йоярїва, син Захарія, син Силонія. 6 Всі сини Фареса, що сиділи в Єрусалимі - чотириста шістьдесят вісім мужів сили. 7 І це сини Веніямина: Сило син Месулама, син Йоада, син Фадая, син Колея, син Маасія, син Етіїла, син Ессія. 8 І за ним Гивій, Силій - девятьсот двадцять вісім. 9 І Йоїл син Зехрія головував над ними, і Юда син Асана другий над містом. 10 З священників: І Ядія син Йоарїма, Яхін, 11 Сарая син Елкія, син Месулама, син Саддука, син Марїота, син Аїтова перед божим домом, 12 і їхні брати, що роблять діло дому. Амасій син Захарія, син Фассура, син Мелхія, 13 і його брати володарі батьківщин - двісті сорок два. І Амессей син Ездріїла, 14 і його брати сильні до війська - сто двадцять вісім, і володар над ними Зехріїл син сильних. 15 І з левітів Самея син Асува, син Езрія, 17 і Маттанія син Міха, і Йовив син Самуя - 18 двісті вісімдесят чотири. 18 І володарі Акува, Теламін, і їхні брати - сто сімдесят два. 22 І поставлений був над Левітами син Ванія, Озій син Асавія, син Міха. З синів Асафа співаків перед ділом божого дому, 23 бо на них заповідь царя. 24 І Фатая син Вазиза (був) до услуги царя на всяку справу народу 25 і дворів в їхньому полі. І (дехто) з синів Юди осів в Карїятарвоці 26 і в Ісусі 27 і в Веирсавії, 28 і їхніх дворах, Лахіс і його поля. І перебували в Веирсавії. 31 І сини Веніямина (поселилися) від Гаваї до Махмас. 36 І з левітів часті в Юди і Веніяміні.

12,1 І це священники і левіти, що прийшли з Зоровавелем сином Салатїїла й Ісуса. Сарая, Єрмія, Ездра, 2 Амарія, Малух, 3 Сехенія. 7 Це володарі священників і їхні брати в днях Ісуса. 8 І левіти: Ісус, Вануй, Кадміїл, Саравія, Йодай, Маттанія. Він над групами і їхні брати 9 на щоденну службу. 10 Й Ісус породив Йоакіма, і Йоакім породив Еліасіва, і Еліясів Йодая, 11 і Йодай породив Йонатана, і Йонатан породив Ядуя. 12 І в днях Йоакіма його брати священники і володарі батьківщин: В Сараї Амарія, в Єрмія Ананія, 13 в Ездрі Месулам, в Амарії Йоанан, 14 в Амалуха Йонатан, в Сенехія Йосиф, 15 в Арема Аннас, в Марїота Елкай, 16 в Аддая Захарія, в Ганатона Месулам, 17 в Авії Зехрій, в Веніямина в часах в Фелитія, 18 в Валгая Самуя, в Семея Йонатан, 19 в Ярїма Маттанія, в Ідія Озій, 20 в Салая Каллай, в Амеха Авед, 21 в Елкія Асавія, в Єдеїя Натанаїл. 22 Левіти в днях Еліасіва, Йоада і Йоа і Йоанан і Ідуя записані як володарі батьківщин, і священники в царстві Дарія Перса: 23 Сини Левія володарі батьківщин записані в книзі літопису і аж до днів Йоанана сина Елісуя. 24 І володарі левітів: Асавія і Саравія і Ісус і сини Кадміїла і їхні брати перед ними, щоб співати і хвалити за заповіддю Давида божого чоловіка щоденно, щоденно. 25 Коли я збирав дверників 26 - (це було) в днях Йоакіма сина Ісуса, сина Йоседека, і в днях Неемії, і Ездра (був) священником і писарем. 27 І в обновленні стіни Єрусалиму шукали левітів в їхніх поселеннях, щоб привести їх до Єрусалиму, щоб зробити обновлення і радість в тодаті і в співах, граючи на цимбалах і псалтирях і гусях. 28 І зібралися сини співаків і з околиці довкруги до Єрусалиму і з дворів 29 і з піль, бо співаки збудували собі двори в Єрусалимі. 30 І священники і левіти очистилися і очистили нарід і дверників і мур. 31 І привели володарів Юди на мур і поставили дві великі (групи) для співу, і я пройшов з права по стіні гною, 32 і за ними пішов Осая і половина володарів Юди 33 і Азарія, Езра

і Месулам, 34 Юда і Веніямин і Самая і Єремія 35 і (часть) з синів священиків з трубами Захарія син Йонатана, син Самая, син Матанія, син Міхая, син Закхура, син Асафа 36 і його брати Самая і Озіл, Гелолій, Маая, Натанайл і Юда, Ананій, щоб співати пісні Давида божого чоловіка, і перед ними Ездра писар 37 над брамою Аїн перед ними пішли ступенями міста Давида в підйомі муру перед домом Давида і аж до брами води на сході. 38 І з співами друга (група) виходила їм на зустріч, і я за нею, і половина народу на стіні над стовпом теннурім і аж до стіни рівнини 39 і понад брамою Ефраїма і над брамою Ейсіяни і над рибною брамою і вежею Анамеїла і від стовпа Меї і аж до овечої брами і стали в брамі сторожі. 40 І стали дві співучі (групи) в божому домі, і я і половина війська зі мною 41 і священики Еліякім, Маасія, Венямін, Міхая, Еліонай, Захарія, Ананія 42 Семей і Елеазар і Озія і Йоанна і Мелхія і Елам і Езур, і чути було співаків і (їх) почислено. 43 І в тому дні принесли в жертву великі жертви і зраділи, бо Бог їх дуже розвеселив. І їхні жінки і їхні діти зраділи, і було чути радість в Єрусалимі здалека. 44 І в тому дні поставили мужів над скарбницею скарбів, первоплодів і десятин і зібраним між ними для володарів міст, часті священикам і левітам, бо в Юди була радість і над священиками і над Левітами, які стояли. 45 І вони стерегли сторожі їхнього Бога і сторожі очищення і співаків і дверників за законами Давида і Соломона його сина. 46 Бо в днях Давида на початку Асав перший з співаків і (співав) пісню і хвали Богові. 47 І весь Ізраїль в днях Зоровавеля давав часті співакам і дверникам, з дня на день за словом, і освячували левітам, і левіти освячували синам Аарона.

13,1 В тому дні прочитано з книги Мойсея до ух народу, і знайдено в ній запис, щоб амманіти і моавіти не ввійшли до божого збору до віку, 2 бо не зустріли синів Ізраїля хлібом і водою і найняли проти нього Валаама, щоб прокляти, і наш Бог повернув прокляття на благословення. 3 І сталося, як почули закон, і відлучили кожного змішаного в Ізраїлі. 4 І перед цим Еліасів священик жив в скарбниці дому нашого Бога, він близький Товії, 5 і зробив собі велику скарбницю, і туди раніше давали дари і ладан і посуд і десятину зерна і вина і олії, (приписане) законом для левітів і співаків і дверників, і первоплоди священиків. 6 І в усьому цьому я не був в Єрусалимі, бо в тридцять другому році Артасаста царя Вавилону пішов я до царя. І по закінченні днів прохав я царя 7 і прийшов до Єрусалиму. І я зрозумів зло, яке зробив Еліасів для Товії, щоб зробити йому скарбницю в дворі божого дому. 8 І мені виказалось дуже поганим, і я викинув весь посуд дому Товії геть з скарбниці. 9 І я сказав і очистили скарбницю, і я туди повернув посуд божого дому, дар і ладан. 10 І я довідався, що не дано часті левітів, і втекли (кожний) чоловік до свого поля, левіти і співаки, що чинили діло. 11 І я боровся з вождями і я сказав: Чому покинено божий дім? І я їх зібрав і поставив їх в їхніх чинах. 12 І весь Юда принесли десятину пшениці і вина і олії до скарбів 13 на руку Селемія священика і Саддока писаря і Фадая з Левітів, і під їхньою рукою Анан син Закхура, син Маттанія, бо ними вважалися за вірних, щоб ділити своїм братам. 14 Згадай мене, Боже, в цьому, і хай не забракне милосердя мені, за те, що я зробив в домі Господа Бога. 15 В тих днях я побачив в Юди, що топтали винотоки в суботу, і носили снопи і накладали на ослів, і вино і виноград і фіги і всякі тягарі і приносили до Єрусалиму в день суботи. І я засвідчив в дні їхнього торгу. 16 І сиділи в ньому ті, що несли рибу, і всякий товар, що продавали в суботу синам Юди і в Єрусалимі. 17

І я боровся з свобідними синами Юди і я їм сказав: Що це за погана справа, яку ви робите, і опоганюєте день суботи? 18 Чи не так зробили наші батьки і наш Бог наніс на них і на нас і на це місто все це зло. І ви додаєте зло на Ізраїль, щоб опоганити суботу. 19 І сталося коли поставили брами в Єрусалимі, перед суботою, і я сказав і замкнули брами, і я сказав, щоб не відкрити їх хіба аж після суботи. І я поставив (деяких) з моїх слуг над брамами, щоб не носили товарі в день суботи. 20 І осіли всі і зробили торгівлю поза Єрусалимом раз і двічі. 21 І я засвідчив їм і я сказав їм: Чому ви осіли перед стінами? Якщо повторите, простягну проти вас мою руку. Від того часу (більше) не прийшли в суботу. 22 І я сказав левітам, які були очищені, і приходили стерегти брами, щоб освятити день суботи. За це згадай мене, Боже, і пощади мене за твоїм великим милосердям. 23 І в тих днях я побачив юдеїв, які взяли жінок азотійок, амманіток, моавіток 24 і їхні сини половина говорять по азотському і не вміють говорити по юдейському, 25 і боровся я з ними і я їх прокляв і побив з них (деяких) мужів і я оголив їхню голову і я їх заляв Богом: Якщо даєте ваших дочок їхнім синам, і якщо берете з їхніх дочок для ваших синів. 26 Чи не так згрішив Соломон цар Ізраїля і між численними народами не було царя подібного до нього. І був улюблений у Бога, і Бог дав його за царя над всім Ізраїлем. І цього звели жінки чужинки. 27 І ми не послухаємо вас, щоб чинити всю цю злобу, щоб переступити проти нашого Бога, взяти жінок чужинок. 28 І (один) з синів Йоада, сина Елісува, великого священника (був) зятем Санаваллата Орооніта і я вигнав його від мене. 29 Згадай їм, Боже, за кривність заповіту священства і священство і левітство. 30 І я їх очистив з усього чужого і я поставив щоденні служби священникам і левітам, (кожному) чоловікові за його ділом, 31 і дар деревоносіїв в призначені часи і (дари) з первоплодів. Згадай мене, Боже наш, на добро.